

8670

1769.10.
1

SPECIMEN

CONTINENS

OBSERVATIONES
DE
IVRIBVS CIRCA
METALLA

QVOD

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA

PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESSOR. PVBLIC. ORDIN. IVR. NAT. ET GENT.

ET SOCIETAT. LITER. DVISVVRG.

SOCIO

IN AVDITORIO PETRINO

DIE XIV. OCT. ANNO CIOICCLXVIII.

DEFENDET

AVTOR ET RESPONDENS

AVGVSTVS BEYER

NIVEMONTAN.

LIPSIAE

LITERIS RVMFFIIS.

THESE

CONTINENS

RESERVA TIONES

IVRIVS CIRCA

METALLA

DE

IN THE REIGN OF CHARLES

THE FIRST

D. CHRISTIANO PHILIPPO

BY JOHN BROWNE

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

1670

IN AUSTRIAN

BY JOHN BROWNE

1670

AUGUSTINUS

1670

1670

A
MONSIEUR
FREDER. ANTOINE
DE HEYNITZ

SEIGNEVR DE TROESCHKAV,
COMMISSAIRE GENERAL DES MINES
CONSEILLER PRIVE DE LA CHAMBRE
DE SON ALTESSE SERENISSIME MON-
SEIGNEVR L'ELECTEUR DE SAXE
&c. TRESORIER DE L'ORDRE
DV S. HENRI

A
MONSIEVR
ADAM FREDERIC
DE PONICKAV
SVRINTENDANT ET CONSEILLER
DES MINES DE SON ALTESSE
SERENISSIME MONSEIGNEVR
L'ELECTEUR DE SAXE

&c.

A
MONSIEVR
CHARLES EVGEN
PABST D'OHAIN
CAPITAINE ET CONSEILLER DES
MINES DE SON ALTESSE SERENISSIME
MONSEIGNEVR L'ELECTEUR
DE SAXE. &c.

MESSIEURS

Cest à VOUS MESSIEURS, a qui j'ai tant d'obligation, que jamais de ma vie je serai en état de VOUS en témoigner assés ma plus profonde reconnoissance. VOUS MESSIEURS, m'avez fait parvenir au nombre de l'academie des mines dont chaque membre est soulagé par la Clemence de S. A. S. Notre Eleeteur. Instruit de la Grace de S. A. S. l'Eleeteur de Saxe et soulagé par VOS bienfaits particulieres pour continuer mes études je dois outre a S. A. S. a la quelle je jure une eternelle fidelité, o VOUS MESSIEURS la plus vive reconnoissance qui m'aves jugé digne des nobles instituts de l'academie des mines. Pose la temoigner par la dedicace de ces peu de setilles, qui sont la premiere preuve des mes études, que j'aurois autrement pris la liberte de la mettre aux pieds de S. A. S. si la profondeur de ma soumission n'auroit surpassé mon audace. Dieu veuille conserver VOS illustres maisons, tant pour le bien public que le mien, afinque je puisse participer de VOS graces, des quels je tacherai au plus possible de m'en rendre digne, qui je suis avec le plus profond respect

MESSIEURS

Leipsic,
se 14. d'Octobre
1769.

Votre tres humble et tres obeissant
Srviteur,

AVGVSTVS BEYER.

OBSERVATIONES
DE
IURIBVS CIRCA METALLA,

§. I.

Sicuti docta solertia eruditorum in tractandis iuribus seu magis tradenda iuris prudentia varias iurium diuisiones introduxit, quae vel rationem in diuerso, legislatore habent, vel in diuersis gentibus, vel in diuersis obiectis, quae tractant; ita adfirmari poterit, vel in legibus eiusdem legislatoris, vel eiusdem gentis, vel circa idem obiectum versantibus

A 2

varias

varias inuicem differentias statui posse. Eadem lex, quam hominum animis indidit diuina maiestas, varias admittit, pro vt applicatur, diuisiones, quippe vel *naturale*, vel *gentium*, vel *publicum vniuersale*, vel *ecclesiasticum vniuersale*, vel *ciuile vniuersale* ab eruditis efformatur. Cum vero eae ipsae leges fontem quasi omnis humani iuris constituent; videndum est, an eius iuris, quod circa metalla et metallifodinas atque reliqua fossilia versatur, eodem modo fontem quasi constituent. Si dicendum, quod res est, non dubito, fore, diuersimode eadem iuris naturalis stricta principia applicari posse. Vel enim silent leges, quae de priuatorum iuribus agunt, in rebus metallicis, et quid obstat, quominus *priuarum vniuersale* exinde formenus *ius metallicum*, scilicet ex applicatis principiis naturalibus ad causas metallicas, vel defunt pacta gentium inter se, quae lites de metallifodinis dicunt, et dubium non est, quin recte deinceps naturalis iuris dogmata adhibeantur ad illas lites componendas. Dicas, si placet, *Ius Gentium circa metalla*. Si tandem populi cum maiestate sua de metallis ortas quaestiones iudicare velis, vbi fundamentalia ciuitatis pacta deficiant, ex quibus decidendae, putauerim, ex publicis vniuersalibus legibus applicatis decisiones petendas, qui legum vniuersalium applicatarum complexus *Ius publicum vniuersale metallicum* dici posset.

§. II.

Sed et *postriuarum legum* ratio habenda est. Vel enim ex ciuitatis alicuius legibus fundamentalibus potest confici systema iurium: Inde *publicum Ius metallicum particulare*

lare oriatur necesse est, de quo egit olim B. *Parens meus* in OTIIS METALLICIS. p. 67. Hoc vel, si de *Germania* nostra fermo est, ad vniuersum Imperium spectat, audit *Ius Publicum metallicum* Germanicum, vel tangit statuum Imperii iura in suis territoriis, et *Ius publicum* vel *Saxonicum*, vel *Bauvicum*, vel *Luneburgicum*, caet. dicitur. Vel potest concipi complexus legum priuatarum subditos inuicem obligantium, et inde *Priuatum Ius metallicum* originem capiet. Hoc si totius Germanici Imperii ciues obligat, *Ius Priuatum Germanicum Metallicum* audit, si vero latum est a Maiestate Status Imperii Germanici, *Ius priuatum Metallicum*, vel *Saxonicum*, vel *Auftriacum*, vel *Luneburgicum* caet. dicitur. Neque dubitandum, quin, cum Priuata Iura alias vel concernant priuatas ciuium actiones, vel poenas statuunt delictis, et *Ius priuatum metallicum* recte diuidatur in *ciuile* atque *crimiale*. Hoc delictis circa metallicas res definitis definit poenam, illud contra reliqua priuata negotia ciuium dirigit atque determinat. De singulis hisce iuribus, cum per breuitatem libelli aliter fieri nequeat, pauca quaedam et maxime, quae patriam concernunt, obseruabimus.

§. III.

Primum itaque quaedam de *naturali hominum statu*. Quamquam hominibus in statu libertatis uiuentibus, (nihil enim nobis hic negotii cum primacia rerum communi-
one, quae in logomachiam abiit) rerum, quas possidebant, dominium naturale negari non poterat, tamen earum rerum, quae nondum possessae atque a quarum occupatione alter sine aequalitatis turbatione arceri haud poterat,

rat. cum adhuc nullius essent, libera erat occupatio. Fossilia itaque, cum nondum effossae atque effodiendo occupatae possessaeque essent, recte cedebant occupanti, tum modo nemo simul in eo, quod habebat, perfecto iure laederetur, utpote, si in alieno agro fodinam quis aperire voluisset, a cuius aditu arceri potuisset. Si quis itaque in sua terra fodinam, metallorum vel etiam fossilium effodiendorum causa aperuisset, posteaque vel metalla vel alia fossilia deprehenderet, dubitandum non erat, iure effossorum metallorum fossiliumque dominum factum fuisse. At vero, si quis, qui in suo fodinam aperuerat, cuniculos in media terra eo deduceret, ut cum longius progrediretur sub terra, eo veniret, quo terrae superficies ad alterius dominium pertineret, et ibi metalla inueniret vel erueret, utrum eorum dominium acquireret eaque occupanti cederent, an vero alterius ius perfectum violasse videretur. Si ex solo iure naturali decidenda quaestio, neque iniustitiam quidem committi posse censeo, si sub alterius terrae superficie cuniculus ducendo metalla inuenta sua efficiat, dummodo in suo fodinam aperuisset. Cum enim quae in terrae sinu recondita sint, sicut ipsa terra occupata haberi nequeat, quamuis superficies occupata sit, ita cuilibet liberum erit, percontari terrae interna, modo alterius superficiei damnum haud inferatur, quaeque ibi recondita a natura deprehendat, occupando vel magis effodiendo sua efficere. Hoc eousque verum erit, donec alter in suo quoque fodinam aperiat suosque ad meos ducat cuniculos aduersos et recte tunc prohibebit, quominus, cum eodem iure, quo ego ob aequalitatem sub terra suae superficiei cuniculos ducere haud pergam.

§. IV.

Cum vero Gentium iura alia haud sint, quam quae summus orbis conditor hominum animis inscripsit, dubitare haud licet, cuius genti in suo territorio licere aperire fodinas metallaque quaerere in mediis terrae cuniculis, nec gentem iniustam esse, quae terram metallorum effodiendorum causa perfodiens longius eo progrediatur, vt in media illa terra occupet metalla, cuius superficies ad alteram gentem pertinet. Cui enim competere potest ius prohibendi quominus res nullius in loco nullius vel nec dum occupato occupem. At vero, si altera gens quoque cuniculos ducat, sicque quasi illam terram occupet, recte prohibebit, quominus per suos cuniculos pergam meque recte ab aditu arcebit. Haec si de iure sermo. At videntur gentes vsu magis atque consuetudine contrariam sententiam comprobasse. Nam communis prope opinio est, a superficie terrae ad centrum lineam perpendicularem duci posse, quae omnium finium expers sit, neminique licere intra istam conceptam lineam fossilia effodere, nisi possessori illius terrae: hoc est, dominium superficiei etiam extendunt ad terras superficiei subjacentes lineis semper perpendicularibus. Sed quid? si gens alterius gentis fines subterraneos fodiendo transgrediatur atque antequam de iniuria illata conquesta sit, metalla fossiliaque effoderit, quaeritur: an de reddendis iis metallis ex alterius terra effossis teneatur? Et communis obtinet opinio, gentem ad illa reddenda non teneri, cuius causa haec esse videtur, quod adhuc metalla ad *ἀδελφοποτα* referantur, sicque occupanti cedant, neque prius desinant nullius esse, quam a quo tempore altera gens acquisitioni

fitioni resistere atque hoc modo quasi possidere coeperit. Quo etiam spectat folemne illud metallifossoribus prouerbiū: Was über die Hängebank ist, das ist weg.

§. V.

Iure vniuersali dein publico de regali maiestatis iure circa metalla summa est tractatio. Quamuis enim nobis animus non est, historiam metallifodinarum earumque origines scribere; tamen cum *ius* illud *circa metallifodinas* communiter proprie ad regalia referatur, videndum, an secundum praecepta iuris naturalis ad statum ciuitatum publicum applicati idem sentiendum esse videatur. Recte BOEHMERVS in *Iure Publ. Vniuers. Lib. II. cap. X. §. 19.* non ad regalia seu proprie sic dicta Iura maiestatis propria refert, sed ad ea, quae in *eisdem* *notae* dicuntur. Quis enim sibi concipiat, finem ciuilibus consociationis obtineri non posse, nisi in metalla reliquaue fossilia iura maiestas habeat. Sane imperfecta esset maiestas, seu defectus in ea deprehenderetur, quae, quod in eius territorio fossilia non existerent, destituta esset iure circa metalla. Quosque antiquitus auri, argenti, reliquorumque fossilium vsus cognitus, est enim antiquissimus, siue ex terrae superficie effoderint, siue ex fluminibus collegerint, siue quocunque modo eruerint, vix tamen probari poterit, hoc effodiendi colligendique ius regibus proprium fuisse, imo magis credibile est, omnia metalla rudia illa mercibus tantum adscripta fuisse. Neque mirum, quippe et in iis adhuc hodie gentibus, maxime Africanis, qui aurum colligunt, tanquam merces tractant, quodue cum Europaeorum cre-

pun-

pun diis permutent, neque quamquam suos reges hebeant, ius illud colligendi regibus tantum tribuunt. Concludimus itaque, in ciuitate seu republica cuius competere ius metalla fossiliaque effodiendi, quippe nec respublica improbat, vt res nullius cedant occupanti.

§. VI.

Neque tamen negari potest, diuerfos populos ab hoc vniuersali iure recessisse. Romanis ius circa metalla iam videtur proprium maiestatis ius fuisse, quod ex vectigali metallorum et poena illa publica damnationis ad metalla apparet. Exemplum hoc aliae postea politiones gentes secutae, reditusque metallicos ad regalia retulere iura. Cum vero haud verosimile sit, sponte iuri suo, quod a natura in *adēs nora* habebant ciues, renunciaffe, facile inde patet, quaerendum esse, quo titulo maiestates hoc ius obtinuerint, quod proprie ad regalia non referendum, abusive vero ad ea referri solet. Absque dubio vel expresso pacto id effectum est, vel tacito, quod ex taciturnitate ciuium deducunt. Putarem et de facto interdum sibi tribuisse principes, maxime eo, quod ex Legislatoria potestate legibus latis coërcuerint ciuium arbitrium, qui, quod ipsis obsequii gloria relicta, tacendo conuiuendoque principi hoc ius quasi proprium effecere. Neque improbabile, principes ipsos primum in effodiendis fossilibus sumtus fecisse, atque tantum id obtinuisse suis legibus, ne ciues iis inuitis fossilia tanquam res nullius effoderent. Hinc hodie particularibus illis publicis iuribus fundata regula: *Ius fossilium effodiendorum pertinet ad solam maiestatem.* Quam-

B

uis

uis vero fossilium notio latior pateat notione metallorum; tamen in dubio principi ius in omnia fossilia competit. Quod si itaque ciues adfirment, sibi adhuc ius esse propria autoritate sine principis consensu hoc vel illud fossilium genus effodiendo acquirendi, probare debent, sibi hoc ius per antiquam consuetudinem competere, neuiquam vero se tueri poterunt iure occupandi res nullius, quod tamen natura omnibus peraeque hominibus concessit.

§. VII.

Ex hoc vero regali metallorum iure diuersa et iura et diuersas deducunt obligationes. Concludunt itaque, principi ius esse in fundis etiam priuatorum suscipere atque committere, quidquid ad exercendum ius metallorum regium requiritur. Hinc principis obligationem deducunt, vi cuius, si priuati ius diminuat in fundo ipsius metallifodina, teneatur damnum, quod priuatus ille patitur, saltem ex parte restituere. Hinc princeps ius circa metalla et metallifodinas ad alios quacunque ratione transferendi vel plene, vel minus plene, vel in feudum concedendo, vel locando, vel sub certis conditionibus cuique usum atque vtilitatem metallifodinae committendo. Dein antiquioribus temporibus ad metalla effodienda adhibebantur serui aut delinquentes, qui ad metalla damnabantur: postea vero quam bello victi serui amplius haud efficerentur ipsaque seruitus praetextu religionis Christianae improbaretur, principes ad effodienda metalla liberis vtuntur hominibus, qui suas locant certa mercede operas

operas, ceteraque proposuere conditiones, sub quibus quemque ad locandas operas suas admittunt. An vero ad has conditiones seruandas teneatur postea princeps eiusque successor, quaeritur. De eo principe, qui conditiones proposuit, dubitare non licet ad conditiones illas seruandas principem teneri. Cum enim pactum interueniat, illud vero sua natura sit obligatorium, nulla subest causa cur princeps non teneatur. Non tamen negare ausim, si necessitas publicae conditionis positae mutationem urgeat, posse principem ab ea quoque recedere, siue sit conditio posita concessioni metallifodinae, vel locationi operarum eorum, qui in effodiendis metallis versantur. De successore vero dubium videtur. Neque in successore dubito, quippe, si ex maiestatis iure illae positae sint conditiones, maiestas ergo pacto obligata non moriatur, sed persona tantum, cui maiestas a populo commissae, sequitur successorem non minus teneri positas semel conditiones seruare. Si vero maiestas ex suo beneplacito posuerit quasdam conditiones, nemo tunc dubitabit, successorem ab iis recedere posse non minus atque ipsum concedentem conditionem.

§. VIII.

Praeterea ex hoc ipso iure principis circa metallifodinas principi tribuitur ius constituendi circa metallifodinas omnia, quae aliquam vim ad publicam vtilitatem habent. Quemuis enim priuatis princeps concedat metallifodinarum ius; tamen propterea suo non renunciat iuri. Inde etiam ipsi principi competit adhuc ius ex metallicis prouentibus certam portionem sibi vindicandi postulandi-

que. Cum denique ad obtinendum finem salutis communis principi competat ius legum ferendarum, eidem et competet ferendi leges tam in causis ciuilibus circa metalla atque fossilia et metallifodinas, quam constituendi de criminibus, quae circa metalla metallique fodinas committuntur, et cum frustra leges scribantur, nisi ad earum sensum ciuium actiones et dirigantur et iudicentur, recte habebit potestatem decernendi controuersias circa metalla ortas, atque cognoscendi de delictis, quae de metallis commissa sint, eaque puniendi, vel iudices ordinandi, qui causas metallicas ciuiles et criminales iudicent et decident. Neque minus ob publicam utilitatem poterit omnia circa metallifodinarum culturam, quo ea idonea ratione suscipiatur atque instituat, ordinare, virosque idoneos constituere, qui inspiciant atque curent, vt cuncta ad praescriptum ordinem curentur, agantur, tractentur, et quo praefecti illi rei metallicae alantur, poterit praeter reditus supra exceptos adhuc alios erogare, ex quibus his ipsis praefectis et curatoribus rerum metallicarum stipendia erogentur.

§. IX.

Iam ad patria Germaniaeque publica iura. Antiquos nostros populares bello venationique dediti, et qui inordinatam rempublicam efficiebant, non quidem tantopere rei metallicae videntur fuisse studiosi, non tamen propterea omnem metallorum usum negare ausim ob ea, quae collegit *B. Pater meus* in OTIIS METALL. p. 2. Probabile est, vix alia praeter ferrum, quo arma parabant, metalla curasse; neque vero iis primis temporibus, quibus

bus adhuc prope naturalis libertas cuius membro cuius-
 uis gentis alicuius germanicae perfecte compete-
 bant, quae inde quoque ingenui seu liberi nuncupata, nec probabile est,
 regale ius metallorum a quoquam esse exercitum, et viden-
 tur magis ex ipsa illa naturali libertate penitus hoc regale
 ius ignorasse, et quibus tantum ex metallis per libertatem
 naturalem occupasse, quantum ad arma sibi paranda cui-
 que necessarium videbatur. Neque vero ante Rempublicam
 Germanicam ordinatiorem videntur regalia metallica iura
 genti cognita fuisse, potius, si quae gentibus circa metal-
 la effodienda curae fuerint, proceres ex naturali liberta-
 te in res illas nullus occupandas sumtus fecerunt, donec
 imperatores demum forsitan ex Romani iuris traditioni-
 bus et in germania factis applicationibus sibi hocce pro-
 prium aliquod regale fecerint, atque dein, quos sibi va-
 sallo constituerant, inuestitura concesserint. Non tamen
 dubitandum, plures Status imperii iure quasi proprio pri-
 mum ius quaerendorum metallorum effodiendorumque
 sibi cepisse, donec vel subsequens aeras Recessibus Impe-
 rii Statibus illud ius atque regale confirmauerit, quo et
 pertinent RECESS: Imperii d. A. 1748. et 1551. imo for-
 san ipsa Pax WESTPHAL. d. A. 1648. At vero patet
 ex verbis IUR. PROVINC. SAX. *Lib. I. Art. 35.*
Schätze unter der Erde vergraben tiefer denn ein Pflugschaar
gehört, gehören zur Königl. Gewalt iam ante Seculum XIII.
 quod in eo iure antiqui Saxonum mores compilati dicun-
 tur, regium seu maiestricum ius metallicum fuisse ha-
 bitum, maxime, si vera illa iuris Electoralis est interpreta-
 tio, quod textum iuris Prouincialis de metallifodinis ex-
 ponit, quem tamen alii de veris thesauris intelligunt, v.
 HERTIVM de superior territorial. §. 45. Ex his
 B 3 vero

vero antea positus facile dabitur, quemcumque imperii statum, qui eo regali metallorum iure uti velit, probare debere, si controuersia de eo moueatur, se illud ius regium vel in feudum accepisse, vel pacto, vel denique pre-
 scriptione, vel, quod magis est, ex antiquo libertatis iure occupandi res nullus obtinuisse.

§. X.

Cum vero ex Legibus Imperii cuius Status regale ius circa metalla competat, Status vero territoria sua, quibus inhaerent, iura regalia iure feudi et nexu vassallitico possideant, semper videtur adhuc superesse nexus iuris metallici regalis in prouincia singula, cum regali iure Imperatori tributo. Inde possunt adhuc leges in Imperio Generales de metallicis rebus ferri et promulgari, quae dein per vniuersum imperium valent, at, ut in aliis legibus, saluo iure territoriali. Hinc quilibet Princeps Status Imperii immediatus poterit Prouincialibus suis legibus ea corrigere atque emendare, quae antea generalibus Imperii legibus sancita fuerant. Hinc, si inter Status Imperii Germanici vel cum Statibus rixae aut lites oriantur de iuribus circa metalla, non est dubitandum, Imperatorem tunc fore iudicem competentem, imo in his ipsis controuersis dirimendis et iuris Austraeugarum legibus introductarum rationem habendam esse. Sed quae erit harum litium decidendarum norma? Distinguendum esse videtur. Aut enim lites concernunt Status Imperii inter se, aut Status cum suis Statibus prouincialibus, aut subditis. Si concernit controuersa causa illa rixas ortas inter immediatos imperii Status, res vnice ex legibus Imperii immediatis decidenda, vel si haec deficient, ad vniuersa-
 lia

lia illa iura confugiendum erit, scilicet naturalia atque Gentium non vero posthabitis si quae probari possent, Iuribus non scriptis seu consuetudinibus, vel etiam inter ipsos litigantes pactis atque transactionibus olim initis. Si vero lis tractetur inter Statum Imperii immediatum et suos Status prouinciales vel etiam subditos, non ad Leges Imperii statim veniendum, sed videndum prius, quid in illa regione aut Prouincia vel scripti iuris, vel consuetudinis sit circa metallicas res, vel quid illius prouinciae legibus fundamentalibus contineatur; si vero hae fileant, tunc ad Imperii vel leges scriptas vel non scriptas recurrendum erit, hisque tantum deficientibus, ad vniuersalia iura, quae supra dedimus, maxime publicum. cf. CONSTITVT. IVDIC. IMPER. Tit. Die Unterthanen. ORDINAT. NOV. Part. I. Tit. XIII. et LVII.

§. XI.

Tandem, si ad prouinciale ius publicum respicimus, ante omnia si quis feudi titulo ius circa metalla habeat, vel etiam alio titulo, ante omnia videndum, an dominus territorialis ius regale metallorum ipsemet habeat, de quo quidem dubitandum non est, cum leges Imperii omnibus Statibus hoc conferant. Dein respiciendum ad pacta fundamentalia prouinciae, quae omnino territorialem dominum obligant perfecte. Si his nihil contineatur, quod acquisitioni obstat, tunc ad ipsum pactum vel cum domino directo, vel territoriali initum respiciendum. Sed quid? si quis sese fundet in praescriptione subditus, an audiendus sit? Cum ius effodiendi metalla et regale sic dictum

dictum ad vera iura maiestatica referri nequeat, quae non admittunt praescriptionem aliquam, non est dubium, quin recte, praescriptionem admitti posse, adfirmemus. Nihil enim praescriptione efficitur, quam antiquam et innatam illam libertatem, quae cuius competebat, occupandi res nullius, sibi recuperat subditus, quem antea maiestas ex conuiuentia vel pacto ab illa metallorum acquisitione excludere atque arcere potuisset, neuiquam vero arcuerat, et quid naturalius, quam quod princeps hoc arcendi ius taciturnitate et conuiuentia iterum respectu singuli cuiusdam amittat, quod taciturnitate et conuiuentia primum obtinuerat. Essent plura adhuc, quae tractanda supersunt et praeter ea, quae ad priuata spectant, sed haec ob libelli angustiam alii tempori seruabimus.

T A N T V M.

ULB Halle
003 594 440

3

SB

8670

1769.10.
1

SPECIMEN
CONTINENS
OBSERVATIONES
DE
IVRIBVS CIRCA
METALLA

QVOD
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE
D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
PROFESSOR. PVBLIC. ORDIN. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIETAT. LITER. DVISVURG.
SOCIO

IN AVDITORIO PETRINO
DIE XIV. OCT. ANNO MDCCCLXVIII.

DEFENDET
AVTOR ET RESPONDENS
AVGVSTVS BEYER
NIVEMONTAN.

LIPSIAE
LITERIS RVMPFIIS.